

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGED. Szerkesztőség: Somogyi uccsa 22. I. em. Telefon: 23-33. Kiadóhivatal, külsőnkönyvtár és jegyiroda: Aradi uccsa 8. Telefon: 13-06. Nyomda: Lőv Lipót uccsa 19. Telefon: 13-06. Távirat és levélcím: Délmagyarország, Szeged

Csütörtök, 1936 november 12.

Ara 10 fillér

XII. évfolyam, 267. sz.

ELŐFIZETÉS: Havonta helyben 3,20 vidéken és Budapesten 3,60, külföldön 6,40 pengő. — Egyes szám ára hétköznap 10, vasár- és ünnepnap 16 fill. Hirdetések felvétele tarifá szerinti. Megjelentik a hétévi kivételével naponta reggel.

Az Emericana intelme

Az Emericana ifjúsági vezetősége felhívással fordult a magyar egyetemi ifjúsághoz s ennek a felhívásnak minden szava a nemzeti érzés és hazafias aggodalom komoly felelősségérzésétől súlyos.

Vannak összefüggések a jelenségek között, melyek már-már törvényszerűvé váltak. Ha virágzik a szőlő, forrni kezd a hordóban a bor. Ha nagyjelentőségű külpolitikai tárgyalások előtt állunk, vagy ilyen tárgyalásokat folytatunk, egyetemi zavargások nyugtalanítják a közvéleményt s terjesztenek az ország rendje s belpolitikai konszolidáltsága felől bántó és ártó híreket. A budapesti egyetemen megint zavargások akadályozzák a nyugodt munkát, — a magyar külügyminiszter Bécsben sorsdöntő tárgyalásokban vesz részt s talán sorsdöntő találkozást készít elő. S a külföldi lapokban most jelennek meg hírek azokról a nyugtalanságokról, melyek a budapesti egyetem rendjét megzavarják.

Nehéz kötelességet vállalva és végezve szálltunk szembe mindig azokkal, akik ezeket a zavargásokat rendezték, vagy mentetésekkel és magyarázgatásokkal bátorították a zavargókat, talán elhiszik nekünk, hogy akármennyire együttérzünk is mindig minden üldözöttel, elsősorban a nemzet nagy érdeke kötelezett bennünket helytállásra sokszor azokkal szemben is, akik a „tüntető” fiatalság kedvtelését külön védelemben részesítették, mint a nemzet nagy érdekét. Alig van valaki, aki az Emericana praesidiumának felhívását mélyebb meggyőződéssel és nagyobb nyugalommal köszönti, mint mi. Ezekre a szavakra valóban szükség volt s nincs a felhívásnak egyetlen szótlan szava, egyetlen jelentőség nélküli jelzője sem. „Hazánk iránt érzett felelősségünk tudatában” — mondják az Emericana vezetői, — emelik fel szavukat s valóban nem más, mint az országgal szemben érzett felelősség s ennek a felelősségnek becsületes átérzése szólaltat meg ma minden aggodalmat. A nem létező terrornak létező félelme, — reméljük, — nem fogja tovább is megbénítani azokat, akiknek határozott és erélyes fenntartása, ennek a terrorlátszatnak és lát-satterrornak, — hisszük és bizunk benne — egyszerre véget vetett az Emericana határozott és világos, nemzeti és vallásos érzésből fakadt komoly intelme. Akik eddig szégyeltek az erőt, ezentúl szégyeljék a gyöngeséget, az Emericana intelme után az ifjúság szeretete nem jelentheti tovább azoknak ajánrózását, akik magukat törvényeken kívül állóknak tekintik s gonosz kedvteliséssel kockáztatják az ország felbecsülhetetlen értékű megbecsülését és tekintélyét.

Ne engedjük azt — mondja az Emericana felhívása —, hogy felelőtlen elemek szokásos zavartkeltésükkel az egyetemi élet rendjét megbontsák. Ennek a bölcs és igaz mondatnak egy szava megkap bennünket. „Szokásos” zavartkeltés. Bizony-bizony keserves szokássá váltak az októberi és februári tüntetések. Ha a közrend őrei az egyetem falain belül és a falakon kívül azzal az elhatározottsággal, azzal a bölcs keménységgel s azoknak az igaz és helyes szempontoknak felvetésével tartották volna vissza a zavargókat, akkor — rossz emlékké

vált volna már régen mindaz, ami egyetemi zavargásokkal kapcsolatban vált fájdalmasan és nemzetnek ártóan „szokásos”-sá.

„Negatív zavargások helyett becsületes munka”, ezt kívánja, ezt tanácsolja, ezt követeli meg az Emericana a magyar egyetemi ifjúságtól. Nincs olyan becsületesen gondolkodó s felelősséget érző polgár, aki a maga helyeslésével ne igyekeznék az Emericana felhívásának súlyát és meggyőző erejét fokozni. Tüntetéssel, egyesek ellen elkövetett atrocitásokkal, ablakbeverésekkel, testi és lelki megaláztatásokkal nem lehet sem problémákat megoldani, sem nemzeti kötelességet teljesíteni, sem jövődőt szolgálni. A bűnöző kedvtelés kiélheti magát abban, ha legázolja a védekezésre képtelent, de abból soha nem lesz se nagyobb darab kenyér, se valóra vált reménység. Ha két-három védtelenre rárohannak százan, csak azt példázzák, ami ezzel a szegény országgal történt, — de

lehet igazságtalansággal harcolni az igazságtalansággal szemben, lehet-e brutalitással célt érni a brutalitások ellen? A szellem fölényével, a kultura hatalmával, egy ezeréves történelmi mult tanuságtételével harcolhatunk most csak, ezt a harcot a bevert ablakok és bevert fejek erősíteni nem tudják. Ennek az országnak meg kell mutatni, hogy a Balkán nem északi és nyugati, de déli és keleti határain kezdődik, — szabad — akkor a jassyi egyetem hírei közé magyar egyetemek híreit belekeverni?

Azt reméljük, hogy sötét és ártó korszak zárul le az Emericana ifjúsági vezetőségének bölcs és nemes, hazafias és vallásos meggyőződéséből fakadó intelmével. Aki továbbra is engedetlen, az az ország elsőrendű érdekeinek, a jövődő parancsának tagadja meg az engedelmisséget. Ezt pedig a magyar fiatal-ságról feltételezni sem szabad.

A három külügyminiszter bécsi tárgyalásai

„Az olasz-magyar-osztrák csoport nem irányul mások ellen” — A kormányzó Rómában közli az olasz királlyal az abessziniai császárság elismerését — Ciano olasz külügyminiszter pénteken érkezik Budapestre

Bécs, november 11. Kánya Kálmán külügyminiszter Bécsbe érkezésével kezdetét vette az a nagyjelentőségű tanácskozás, amelyet Ciano, Schmidt és a magyar külügyminiszter folytat és amely iránt az egész európai politikai világ nagy érdeklődést tanúsít.

A hármás értekezletnek szerdán ünnepélyes bevezetője volt. Délelőtt 10 órakor a Minorita-templomban ünnepi mise volt az olasz király születésnapja alkalmából. Olaszország a bécsi értekezleten már mint abesszin császárság is szerepel.

A Minorita-templom előtti téren már kora délelőtt felvonult egy-egy század a hadseregből, a frontmiliáciából és a gárdaezredből. A szentmise után Kánya Kálmán felkereste Schmidt Guidó osztrák külügyi államtitkárt, akivel együtt a kancellári hivatalban megjelent Schuschnigg kancellárnál. A három államférfi hosszabb megbeszélést folytatott.

Kánya Kálmánt délből Miklós köztársasági elnök fogadta. A fogadásnál jelen volt az osztrák kancellár is.

A miniszterek tanácskozása

délután fél 4 órakor kezdődött és mintegy 2 órát tartott. Csütörtökön délután a tanácskozások befejeztével a három tárgyaló fél azonos szövegű közleményt tesz közzé.

A délután megkezdett értekezletről este a következő

hivatalos közleményt

adták ki:

— A római jegyzőkönyvet aláíró államok bécsi értekezletének tanácskozásai délután megkezdődtek Schuschnigg szövetségi kancellár, Schmidt Guidó külügyi államtitkár, Cia-

no gróf olasz és Kánya Kálmán magyar külügyminiszterek között. A megbeszéléseket holnap folytatják.

Schuschnigg kancellár este a schönbrunni kastély Grosse Galerie termében

vacsorát adott

a Bécsben tartózkodó Ciano gróf olasz külügyminiszter, Ciano Etta grófné és Kánya Kálmán magyar külügyminiszter tiszteletére. A vacsorán

Schuschnigg

kancellár a következő felköszöntőt mondotta:

— A világosság, őszinteség, és céltudatosság szelleme, amely a római jegyzőkönyvben létrejött, jellemző irányítója a bécsi értekezletnek. Ennek célja, hogy megerősítse az együttműködés gyakorlati alapjait és ezeket a lehetőségeket a jövő számára és amennyire erőnkől telik, területeinkre vonatkoztatva biztosítsa. Nem arról van szó, hogy szép szavakkal arról szölgünk, hogy helyzetünknek hogyan kellene lennie és mit lehetne netán megtenni, hanem mind azon mulik, hogy határozott akarattal világos és célhoz vezető úton haladjunk a jövő felé.

— Poharamat emelem az értekezlet sikerére, Olaszország királya és Etiópia császára öfélése, a magyar kormányzó öfömlétsége egészére, az olasz nemzet és a lovagias magyar szomszédunk boldogabb jövődjére.

Kánya Kálmán

a következő felköszöntőt mondotta:

— Öszinte örömmel kívánok kifejezést adni afelett, hogy a római jegyzőkönyvet alá-